

400

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1954 r.

w sprawie opodatkowania członków pomocniczych spółdzielni rzemieślniczych.

Przy ustalaniu podstawy opodatkowania w podatku obrotowym z tytułu świadczeń rzeczy i usług, wykonywanych na zlecenie pomocniczej spółdzielni rzemieślniczej przez jej członka, nie należy doliczać tych kwot, które stanowią różnicę między wartością odpłaty za świadczenie, obliczoną przez spółdzielnię dla zleceniodawcy według cen urzędowo ustalonych, a wartością odpłaty za świadczenie przypadającą od spółdzielni jej członkowi. Obrotem bowiem w rozumieniu art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449) jest u członka pomocniczej spół-

dzielni rzemieślniczej — bez względu na jej przynależność organizacyjną — odpłata za świadczenie będące przedmiotem podatku. Jeżeli zatem np. spółdzielnia wystawia swemu zleceniodawcy rachunek na 1.000 zł za wykonane świadczenie przez swego członka i członkowi temu należy się za to świadczenie od spółdzielni kwota 920 zł, to do podstawy opodatkowania podatkiem obrotowym u tego członka spółdzielni należy przyjąć kwotę 920 zł, a nie 1.000 zł.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*